

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 14

BEOGRAD, 2. APRIL 1938.

GODINA X

Sadržaj:

Opštinska štedionica i založni zavod grada Beograda
Хрватска католичка банка д. д., Загреб
Parna pivara, fabrika slada i kvasca Mih. J. Kosovljanin a. d., Jagodina

OPŠTINSKA ŠTEDIONICA I ZALOŽNI ZAVOD GRADA BEOGRADA

Iako još uvek nemamo ni modernog zakona o zaštiti štednje ni jedinstvenog zakona o samoupravnim štedionicama, koji bi vodio računa o njihovom specijalnom karakteru, ipak je našim komunalnim i drugim samoupravnim štedionicama pošlo za rukom da se sve više afirmišu i prošire. Već danas one imaju na rukovanju preko dve milijarde dinara štednje. Donošenjem već toliko puta obećanog modernog i jedinstvenog zakona o samoupravnim štedionicama, stvorila bi se solidna baza za njihovu još veću i uspešniju delatnost. Odnosni zakonski predlog je već davno izraden, a postoje i primedbe svih zainteresovanih činilaca, tako da bi se sa malo dobre volje i ovo važno pitanje moglo vrlo brzo rešiti.

U zemlji imamo oko 60 samoupravnih štedionica. Beogradska opštinska štedionica je jedna od najmladih, osnovana tek u martu 1929. Pa ipak, među našim samoupravnim štedionicama ona zauzima vrlo vidno mesto, blagodareći obazrivom radu i jakom temelju koji joj je Opština grada Beograda postavila pri samom osnivanju. Poslovna politika beogradske Opštinske štedionice može se ovako rezimirati: najenergičnije i veoma uspešno propagiranje ideje štednje, kako preko obične tako i preko omladinske štednje; zatim, potpuno obazrivo vođenje kreditne politike, prvenstveno u korist ekonomsko slabijih građana; dalje, najrigoroznije staranje oko održavanja potrebnog likviditeta, i najzad, uspešno vršenje blagajničke službe za Opštinu i njena preduzeća i pomaganje Opštine u vršenju njenih komunalnih zadataka putem kratkoročnih solidno fundiranih pozajmica. Što se tiče poslovanja štedionice u toku prošle godine, ono je bilo veoma dobro. Svi poslovi kojima se ona bavi bili su u znaku povećavanja. Blagodareći sredivanju opštih ekonomskih prilika, priliv novih uloga je bio znatan, a uvećana je i mogućnost za sigurnije plasiranje štedionične gotovine. Potraživanje Beogradske opštine pokazuje takode znatan porast, što je posledica njenog povoljnijeg finansijskog stanja. Inače, likvidnost štedionice bila je u toku cele prošle godine na zavidnoj visini. Obrtni kapital štedionice, koji je bio pao sa rekordnog stanja od 90 miliona u 1931 na 78 mil. din. krajem 1933 g., u 1935 je opet dostigao raniju rekordnu visinu, a u toku poslednje dve godine povećan je za 39%.

Bilansi za četiri poslednje godine ovako izgledaju:

Aktiva	1934	1935	1936	1937
	u hiljadama dinara			
Blagajna	990	2.429	4.305	2.121
Kod banaka po žiru	9.974	13.470	15.834	16.748
Eskont	11.644	14.117	21.372	32.732
Lombard hartija	1.567	1.944	2.121	1.889
Zajmovi na dragocen.	2.180	3.027	4.781	5.512
Zajm. na r. zalogu	1.070	1.469	1.654	1.805

Tekući računi	170	835	564	9.099
Beogr. opština tek. r.	16.991	16.949	17.258	15.657
Beogr. opšt. lomb. z.	6.250	5.468	4.687	3.904
Hartije od vrednosti	1.131	1.131	1.131	1.131
Vrednost gar. fonda	26.465	26.465	26.465	26.465
Štedionična zgrada	—	—	4.238	4.560
Ostale nepokretnosti	118	118	118	1.535
Nameštaj i pribor	270	189	225	276
Razni računi	—	1.420	144	209

Pasiva

Garant. fond opšt.	29.448	29.448	28.848	28.448
Gar. fond sopstveni	—	—	600	1.000
Rezervni fondovi	5.337	6.640	7.427	8.203
Penzioni fond	334	423	519	621
Ulozi na štednju				
po ulož. knjiž.	29.436	31.032	35.778	49.158
po omlad. štednji	4.048	4.324	4.859	5.597
po tek. računu	2.434	1.949	2.002	2.086
Potr. opšt. po raz. rač.	646	8.096	17.533	24.939
Pasivni tek. računi	6.250	5.468	4.687	4
Tantijeme	143	144	147	150
Razni računi	746	1.507	2.497	3.438
Ostave, kaucije itd.	76.885	54.152	30.617	40.155
Zbir bilansa	155.708	143.183	135.515	163.799
Obrtni kapital	78.823	89.031	104.898	123.644

Zadržaćemo se najpre kod uloga, jer njihovo prikupljanje predstavlja najvažniju ekonomsko-etičku funkciju samoupravnih štedionica. To su i najvažniji izvor tuđih sredstava kod beogradske Opštinske štedionice. Uprkos opštoj panici ulagača i bankarskoj krizi, ovde nije gotovo ni bilo odliva uloga, odnosno sa rekordnog stanja od 33 mil. din. u 1931 oni su bili pali na 31,6 mil. u 1932, posle čega opet stalno rastu i krajem prošle godine dostižu visinu od 56,8 miliona. Postoje tri vrste uloga: po uložnim knjižicama, po omladinskoj štednji i po tekućim računima. Onih po uložnim knjižicama, koji su najvažniji, krajem 1937 bilo je 49,15 mil. prema 35,77 mil. u prethodnoj i 31,03 mil. u 1935 godini. Kao što se vidi, u toku poslednje dve godine ova vrsta uloga porasla je za preko 18 miliona odnosno za 60%. Broj ulagača iznosi 6.929 prema 6.233 u prethodnoj i 5.816 u 1935 godini. Prosečna visina uloga iznosi 7.094 dinara. To nam pokazuje da Opštinska štedionica najviše polaže na uloge ekonomski slabijih građana.

Štedionica je i prošle godine razvijala neobično živu propagandu štednje među decom i školskom omladinom. To je posao od koga ona nema gotovo nikakve zarade, ali je neobično važan i koristan sa gledišta vaspitanja za štednju. Krajem 1937 omladinska štednja je bilansirana sa 5,59 miliona prema 4,85 mil. din. u prethodnoj godini. Broj ulagača je iznosio 21.531 prema 19.758 ulagača u 1936. Od svoga

osnivanja do kraja prošle godine Štedionica je primila na 30.446 uložnih knjižica omladinske štednje 6,6 mil. din. Na to je dopisana kamata od 1,2 mil., a isplaćeno je po 9.253 uloga u celosti i delimično 2,2 miliona. Prema svojim pravilima uloge na štednju po tekućim računima Štedionica može primiti samo od ustanova Beogradske opštine i od štedionica pojedinih gradova. Krajem 1937 bilo je samo 6 ovakvih ulagača sa ukupnim iznosom uloga od 2,08 mil. (prema 7 ulagača sa 2 mil. din. uloga u 1936). Veliki priliv uloga omogućio je da se sasvim likvidiraju pasivni tekući računi, koji su u 1931 iznosili 15 mil.

Što se tiče potraživanja Opštine po raznim računima, treba primetiti da ono u toku poslednje tri godine pokazuje ogroman porast. Sa 464 hilj. din. u 1934 ono je povećano na 8 mil. u 1935 g., 17,5 mil. u 1936 i 24,9 mil. krajem 1937. Preko ove pozicije Štedionica knjiži naplate i isplate koje vrši za račun Opštine u vezi sa svojom funkcijom opštinskog blagajnika. U toku 1937 ona je ukupno primila za račun Opštine 132,35 miliona, a isplatila je 124,94 miliona, ne računajući za to Opštini nikakav trošak ni proviziju. Pored ostalog, Štedionica je vršila naplatu električne energije i vode, prodavala je opštinske taksene marke, vršila je isplate anuiteta društvu »Snaga i svetlost«, primala je priloge za zimsku pomoć itd. Proučava se pitanje, kako će se još i drugi blagajnički poslovi Opštine preneti na Štedionicu.

Ukupna garantna sredstva iznose 37,65 mil. prema 36,88 mil. u prethodnoj godini. Od toga otpada 9,2 miliona na sopstvena sredstva. Umesto glavnice pojavljuje se garantni fond opštine od 28,4 mil. prema 28,8 mil. u 1936 i 29,4 mil. din. u 1935 i u toku dve prethodne godine. Krajem 1932 garantni fond opštine iznosio je 30 miliona, ali je iz dobiti Štedionice za 1932 opštini vraćen iznos od 552 hiljade, a iz dobiti za 1936 i 1937 godinu 1 milion dinara. Garantni fond opštine sastoji se iz dotacija Beogradske opštine u gotovini od 2 miliona i u obveznicama Ratne štete. U aktivni se nalazi protivrednost ovih efekata u poziciji »vrednost garantnog fonda« (26,46 miliona dinara u 65.390 obveznica Ratne štete po stalnom kursu od 404,724 po komadu). Inače, garantni fond opštine će u toku vremena nestati, jer će se postepeno vratiti Beogradskoj opštini iz viškova čiste dobiti. Zamenice ga »sopstveni garantni fond Štedionice«, u koji je krajem 1936 uneto 600 hilj., a krajem prošle godine daljih 400 hilj. din. To nisu jedina sopstvena sredstva Štedionice. Postoje i rezervni fondovi, koji su prošle godine bilansirani sa 8,2 miliona prema 7,4 miliona u 1936 i 2,82 miliona u 1932 godini. (Ima nekoliko rezervnih fondova. Najveći je »opšti rezervni fond«, koji je u 1937 bilansiran sa 4,62 miliona).

O potrebnoj likvidnosti uprava vodi stalno računa. Gotovina u blagajni i po žiru kod banaka iznosi 18,87 miliona. Time bi se odmah mogla isplatiti jedna trećina uloga na štednju. U likvidni plasman dolaze i hartije od vrednosti kao i već spomenuta vrednost garantnog fonda u ukupnom iznosu od 27,6 miliona. Sve ove hartije mogle bi se u svakom momentu bez ikakvih teškoća založiti. Na kredite Beogradskoj opštini otpada 19,5 miliona. Svi ostali krediti bilansirani su sa 51 mil. din., dok su nepokretnosti iskazane sa 6,1 miliona. Prema 1936 i ranijim godinama pokazuju znatnije promene krediti dati Beogradskoj opštini, eskont menica, aktivni tekući računi i nepokretnosti.

Kao što je već spomenuto, Štedionica je s velikim uspehom vršila blagajničku službu za svoga osnivača — Beogradsku opštinu. Ona ovu pomaže i putem kratkoročnih solidno fundiranih pozajmica. Štedionica je do sada odobrila Opštini nekoliko takvih pozajmica. Pre svega da pomenemo lombardni zajam od 15 miliona iz 1931, koji je do kraja prošle godine urednim otplatama sveden na 3,9 miliona. Stanje ostalih zajmova odobrenih Opštini ovako izgleda:

1) Od 20 mil. po tek. rač. iz 1931 sveden je na	12,11 mil.
2) Od 2 mil. iz 1936 za izradu trotoara smanjen je na	1,02 »
3) Od 1,3 mil. iz 1936 za nabavku vodomera iznosi još	0,80 »
4) Od 3 mil. iz 1937 za izradu trotoara iznosi	1,72 »
Krajem 1937 iskorišćeno ukupno din.	15,65 »

Opština je u toku prošle godine ne samo plaćala kamatu i ugovorne otplate, već je po nekim zajmovima davala i znatno veće otplate, nego što je to bilo predviđeno. Inače, svi zajmovi Opštini dati su na osnovu zaloga i cesije njenih prihoda od vode, tramvaja, autobusa itd.

Najveću poziciju u aktivni pretstavlja eskont menica, koji iznosi 32,7 mil. prema 21,3 mil. u prethodnoj i samo 8,5 mil. u 1933 god. Kao što se vidi, menični krediti koji se daju prvenstveno ekonomski slabijim građanima u odnosu na 1933 su gotovo učestvostručeni. Važno je napomenuti da je i prošle godine broj protestovanih i tuženih menica bio sasvim neznatan, što ukazuje na veliku obazrivost uprave. Oko dve petine meničnog portfelja obezbeđeno je i hipotekom, a ostatak pretstavlja kratkoročne lične kredite sa najmanje tri potpisa.

Preko aktivnih tekućih računa knjižen je, pored nekih manjih pozajmica, i zajam od 9 miliona koji je dat Društvu za priređivanje sajma u Beogradu. Založni poslovi Štedionice obuhvataju lombard hartija od vrednosti, zajmove na dragocenosti i zajmove na ručnu zalogu. Sve ove tri vrste zajmova iznose 9,20 mil. prema 8,55 mil. din. u 1936. Najjači porast bio je kod zajmova na dragocenosti. Oprezna procena sačuvala je Štedionicu od svake štete kod zaloga, koje su zbog neregulisanja prodane javnom licitacijom.

Po eskontu Štedionica je naplaćivala 9% godišnje kamate (prema 9½% u 1936) na mesto 10% koliko dopušta Uredba. Po hipotekarnim zajmovima naplaćivala je čak samo 8%, a po zalozama 9% kamate i 3% za troškove na dragocenosti odnosno 9% za troškove na ručnu zalogu. Uredbom je međutim, dozvoljeno da se može naplaćivati ukupno 24% od odobrenog zajma.

S obzirom na sve veće razvijanje poslova i osnivanje Družbovaonice Štedionica je radi svog širenja kupila za 1,53 mil. din. plac u Brankovoj ul. 4. Zidanju će se pristupiti doznije. Inače, novi dom Štedionice u Brankovoj ul. br. 2 sa svima instalacijama stajao je 4,56 miliona.

Rashodi	1934	1935	1936	1937
		u hiljadama dinara		
Troškovi administr.	1.957	2.235	2.559	3.297
Kamata	1.929	1.674	1.815	2.365
Otpisi	153	230	146	252
Čista dobit	1.434	1.446	1.470	1.499
Prihodi				
Kamata	3.368	3.516	4.028	5.243
Provizije	170	144	101	86
Od efekata	1.788	1.757	1.679	1.742
Napl. otpis. potraž.	103	105	81	38
Od nepokretnosti	2	9	38	233
Razni prihodi	39	54	64	71
Zbir	5.470	5.585	5.991	7.413

S obzirom na sve jače poslovanje prirodno je da i bruto-prihodi poslednjih godina stalno rastu. U 1937 oni su iznosili 7,4 miliona, odnosno za 1,4 miliona više nego u prethodnoj godini. To je uglavnom posledica većih prihoda od kamate. I pasivna kamata u 1937 bila je za 550 hiljada din. veća nego u 1936, a tendenciju porasta morali su da pokažu i administrativni troškovi. Čista dobit je takođe nešto veća nego u ranijim godinama i iznosi 1,5 mil. din. Od toga ide u rezervne fondove 535 hilj., penzionom fondu 75 hilj., za tantijemu 150 hilj., zatim 300 hiljada (kao i u 1936) kao priloga za podizanje šegrtskog donra u Beogradu, 38 hiljada za

друге dobrotvorne svrhe, a ostatak od 400 hilj. vraća se Opštini akonto datog obrtnog kapitala (garantnog fonda).

U upravi se nalaze gospoda: Vlada Ilić (pretsednik), d-r Dragoljub D. Novaković (potpredsednik), Evgenije A. Kiklić, d-r Stevan Popović, d-r Mita Popović, Nenad Đorđević, Milivoje U. Blagojević, d-r Jovan Mijušković, Mihajlo Lukarević i Božidar Matović. U nadzornom odboru su g.g.: d-r Vlada T. Marković (pretsednik), Jezdimir Đokić (potpretsednik), Dragomir Dragojević, d-r Avgust Pavletić i inž. Jovan Petrović. Direktor je g. Miloš Sr. Đorđević.

ХРВАТСКА КАТОЛИЧКА БАНКА Д. Д., ЗАГРЕБ

Са 1937 завршила је Хрватска католичка банка своју тридесету пословну годину. Основана је 15 маја 1907. То је типичан есконтни завод, пошто се бави скоро искључиво есконтом меница, и то претежно оних које гласе на мање износе. Испитивање кредитне способности потписника веома је строго. Меница мора имати неколико добрих потписа, а у већини случајева постоји и хипотекарно обезбеђење. Иначе, она прима само менице које имају врло краatak рок. Новац пласиран у есконт обрнуо се је у току прошле године око пет и по пута. То значи да су есконтване менице биле просечно са роком од око 2 месеца и неколико дана. У банчином билансу за прошлу годину види се да је око 17,5% обртног капитала пласирано и у „дужнике по текућем рачуну“. Међутим, преко две трећине тога износа отпадају на потраживање од Аграрне банке за уступљене јој сељачке менице. Иначе Хрватска католичка банка није ни са једним предузећем тако везана да би њена судбина била у зависности од прилика или неприлика у односном предузећу.

Банчина велика опрезност приликом давања кредита и улажења у сваки посао позната је и њеним улагачима, који се као и њени дужници углавном регрутују из средњег staleжа. Не жалећи жртве, Банка је увек држала у својим благајнама и врло знатне износе готовине. Због тога су и улагачи, познавајући апсолутну коректност чланова банчине управе и њену скроз здраву пословну политику, били углавном потпуно мирни и у најтежим фазама наше банкарске кризе. Тако су, на пример, у 1931 години, која је била најтежа за наше банкарство, улози Хрватске католичке банке показивали и извесан пораст.

У току прошле године пословање је обављено с успехом као и раније, а завод је радио углавном и с непромењеним средствима, као што нам то показује и доња таблица.

Активa	1934	1935	1936	1937
	у хиљадама динара			
Благајна и жиро	6.691	6.833	5.052	5.383
Менице	23.057	27.662	22.009	21.206
Дужници по тек. рач.	2.488	1.817	6.353	6.217
Ефекти	1.466	1.466	1.466	1.489
Непокретности	370	370	370	1.031
Разна активa	9	33	—	52
Пасивa				
Главница	5.000	5.000	5.000	5.000
Резервни фондови	3.250	3.500	3.600	2.350
Резерва по зак. 18/2-1934	2.996	2.996	2.996	2.996
Пензиони фонд	—	—	926	1.030
Улози	18.966	23.165	20.900	21.821
Повериоци	1.500	1.416	1.422	1.311
Разна пасивa	—	—	375	126
Чисти добитак	954	848	425	743
Збир биланса	34.081	38.181	35.644	35.378

У пасиви постоје две важније промене: повећање улога за око 900 хиљада, на 21,8 милиона, и смањење резервних фондова са 3,6 милиона у 1936 на 2,35 милиона динара крајем 1937. Банци је у току прошле године достављен разрез извесних заосталих пореза из ранијих година. Управа је сасвим исправно сматрала, да не би било тачно када би се тим износом теретили расходи за прошлу годину. Због тога је она према овлашћењу које јој дају банчина правила за исплату поменутог пореза узела суму од 1,3 милиона из резервних фондова. Иначе, банчине резерве износе и после тога 5,35 милиона, што значи да су за 350 хиљада веће од главнице. Губитак на сељачким меницама које су крајем 1936 у целости предате Аграрној банци износио је 1,35 милиона, што је за средњи новчани завод типа Хрватске католичке банке знатна свота. Међутим, и тај губитак је прокњижен већ у ранијим годинама, јер је банчина необично обазрива управа одмах отписивала сва утужена сумњива потраживања.

У активи има такође мало промена. Менични портфељ је смањен за 800 хиљада, а повећане су: готовина за 330 хиљада и непокретности за 660 хиљ. динара.

Збир прихода износи 2,18 милиона. Од тога отпада 1,8 мил. дин. на активну камату. Пасивна камата у 1937 износила је 658 хиљ., трошкови 482 хиљ., порези 163 хиљ., а отписи 134 хиљ. дин. Чисти добитак од 743 хиљаде овако је подељен: за 5% дивиденду 250 хиљ., резервном фонду 64 хиљ., пензионом фонду 70 хиљ. тантијема 116 хиљ., за добротворне сврхе 5 хиљада, а остатак од 238 хиљада пренет је на нови рачун.

У управи су г. г.: Фрањо Хрустић (преtsедник и управљајући равнатељ), Фрањо Јуринац (потпреtsедник), Јосип Хрустић, д-р Стјепан Маркулин, Мирко Капић, Антун Стиплошек, Драгутин пл. Маркези и Јулије Сусанић. У надзорном одбору се налазе г. г.: Фабијан Аушпергер, д-р Андрија Гостиша, Јосип Ханза, д-р Владимир Пребег и Фрањо Матковић.

PARNA PIVARA, FABRIKA SLADA I KVASCA MIH. J. KOSOVLANIN A. D., JAGODINA

Podaci o trošarini koju je Jagodinska pivara platila u toku poslednjih osam godina su neobično poučni, jer se na osnovu njih na sasvim jasan i nesumnjiv način može doneti zaključak o tome zašto se naša pivarska industrija još uvek nalazi u krizi, uprkos osetnom poboljšanju prilika u drugim privrednim granama. Na ime državnih i samoupravnih trošarina Jagodinska pivara je platila:

Godine	Mil. din.	Godine	Mil. din
1930	4,53	1934	3,66
1931	5,43	1935	3,76
1932	4,51	1936	3,23
1933	3,59	1937	3,90

Pre 1929 godine naša potrošnja piva je iznosila preko 700 hilj. hl. godišnje. U toku 1929, kada su dažbine na pivo prvi put povećane, potrošnja je počela da opada. Da bi se nadoknadio manjak fiskalnih prihoda koji je bio izazvan tim smanjenjem potrošnje piva i ukidanjem trošarine na vino i rakiju, dažbine na pivo su zatim još nekoliko puta povećane. Međutim, rezultat je svakog puta bio upravo suprotan, jer je iza svakog povišenja trošarine potrošnja piva još jače opadala. Poslednjih godina ona je iznosila samo nekih 200 hilj. hl. godišnje prema 730 hilj. hl. u 1928. U toku 1937, u kojoj je u odnosu na prethodnu godinu prodaja Jagodinske pivare povećana za oko 20% i u kojoj kupovna snaga potrošača uglavnom nije više zaostajala za onom iz 1930, država i samouprave dobile su od Jagodinske pivare na ime trošarine

3,90 miliona prema 4,53 miliona u 1930 godini, dakle za oko 625 hilj. din. manje, iako su u međuvremenu trošarinske stope nekoliko puta povećavane. U godinama 1933 do 1936 manjak fiskalnih prihoda bio je još znatno veći. Tome treba dodati da je danas i broj pivara za jednu trećinu manji nego pre krize, jer je 11 pivara zbog smanjenja potrošnje moralo sasvim obustaviti rad.

Gornji podaci predstavljaju upravo školski primer za tezu, da preterani fiskalni tereti ubijaju i potrošnju i fiskalne prihode. Da je trošarinska stopa smanjivana, umesto što je povećavana, sigurno je da bi i fiskalni interesi bili bolje očuvani. Ako se uzmu u obzir i drugi gubici koji su izazvani smanjenjem potrošnje piva, kao gubici državnih železnica na vozarini, gubici poljoprivrede i ostalih privrednih grana radi manje potrošnje sirovina za proizvodnju piva, gubici radnika i nameštenika koji su ostali bez posla itd. — onda postaje zbilja nerazumljivo oklevanje nadležnih da pristupe reviziji naše poreske i trošarinske politike.

Uprava Jagodinske pivare gleda s mnogo pesimizma i u budućnost. »Trošarinski kao i poreski tereti ostali su isti — veli ona u svom izveštaju za 1937 — i sve dok nadležni ove terete ne snize, ne možemo očekivati nikakvu ozbiljnu popravku našeg poslovanja«. U bilansu za prošlu godinu, uprkos povećanju prodaje za oko 20%, iskazan je dobitak od samo 43 hilj. din. Šta ova cifra znači, moći će se oceniti samo onda, ako se uzme u obzir da fabrika radi sa obrtnim kapitalom od oko 50 miliona. Da je izvršena amortizacija u punom obimu, kao što je to statutima i zakonom propisano, i 1937 godina morala bi biti zaključena sa gubitkom, i pored najrigoroznije štednje i stalnog smanjivanja režijskih troškova.

Aktiva	1934	1935	1936	1937
	u hiljadama dinara			
Zemljišta	1.688	1.688	1.774	1.774
Gradevine	12.784	12.887	13.126	13.340
Mašine	16.153	16.178	16.403	16.532
Pokretnosti	5.100	5.104	5.542	5.840
Blagajna	41	72	52	69
Hartije od vrednosti	172	127	86	97
Sirovine i proizvodi	4.406	4.479	4.177	4.762
Dužnici	4.370	3.572	3.071	2.744
Stovarište Sarajevo	654	654	654	654
Stovarišta	3.966	4.125	4.317	4.116
Gubitak	19	—	—	—
Pasiva				
Glavnica	12.000	12.000	12.000	12.000
Rezervni fondovi	5.606	5.606	5.606	5.606
Amortizac. fondovi	10.611	11.614	13.036	14.890
Penzioni fond	386	417	450	480
Poverioci	20.751	19.197	18.041	16.839
Kaucije i garaa.	9.320	9.161	9.263	8.993
Dobit sa prenosom	—	51	70	113
Zbir bilansa	58.675	58.047	58.466	58.922
Rashodi				
Prenos gubitka	122	19	—	—
Plate	434	402	458	482
Kamate	1.909	1.656	1.470	1.338
Troškovi i takse	375	344	291	359
Porezi	89	149	215	246
Trošarine	3.664	3.765	3.227	3.902
Osiguranje	179	167	150	179
Otpis nenapl. potraž.	398	694	—	268
Dobit sa prenosom	—	51	70	113
Amortizacija	—	1.003	1.422	1.854

Prihodi

Prenos dobitka	—	—	51	70
Pivo, kvasac i led	7.129	8.231	6.789	8.264
Razni prihodi	35	21	464	408
Gubitak	19	—	—	—
Zbir prih. ili rash.	7.173	8.252	7.304	8.742

Zbir bilansa ostao je u toku poslednje četiri godine gotovo nepromenjen, a iznosi 58,9 miliona. Od toga otpada oko 9 miliona na kaucije i garancije. To znači da obrtni kapital iznosi okruglo 50 mil. dinara. U pasivi vidimo da je odnos između sopstvenih i tuđih sredstava povoljan, jer su prva po prilici dva puta veća od drugih. Poverioci pokazuju stalnu tendenciju opadanja. Sa 28,8 miliona u 1930, u kojoj su bili najveći, oni su pali na 16,8 miliona krajem 1937. S druge strane fond amortizacije postepeno se povećava. Međutim, kao što je već spomenuto, pivara je s amortizacijom u zaostatku. S obzirom na to da mašine i pokretnosti iznose preko 22 miliona, a gradevine i zemljišta oko 15 miliona, amortizacija bi trebala da iznosi bar 2,8 miliona dinara godišnje. Prošle godine ona je iznosila samo 1,8 miliona, u 1936 g. — 1,4 miliona, a u 1935 — samo 1 milion dinara. U 1933 i 1934 ona je morala uopšte sasvim izostati.

Da je amortizacija vršena onako kako je to statutima propisano, radi pokrića gubitka koji bi se u tom slučaju pojavio, morali bi se otpisati svi rezervni fondovi pivare i polu-glavnice. Inače, rezervni fondovi već su smanjeni 1934 g. sa 16,96 na 5,6 miliona, odnosno za 11,36 miliona dinara, usled otpisa na akcijama skopljanske pivare.

Poslednjih godina u aktivni ima samo nekoliko manjih promena. Krajem 1937 ukupne investicije iznose 37,5 miliona prema 36,8 mil. u prethodnoj i 35,7 mil. din. u 1934 godini. Kao što se vidi, u toku poslednje tri godine investicije su povećane za 1,8 miliona. To je posledica izvršenih opravki, kao i zamene istrošenih postrojenja, sudova i drugih pokretnosti. Dužnici, koji su bili pali sa 10,3 miliona u 1931 na 4,3 miliona krajem 1934, nisu ni posle toga prestali da opadaju i u 1937 iznose 2,7 miliona. Ovo smanjenje je jednim delom izazvano otpisom nenaplativih potraživanja. Međutim, sada se i manje kreditira. Zalihe sirovina i gotovih proizvoda iznose 4,76 mil. din. Promene kod ove, kao i kod ostalih aktivnih pozicija u odnosu na 1936 i nekoliko ranijih godina ne prelaze obim koji se može smatrati kao normalan.

Prihod od prodaje piva, kvasca i leda koji je pao sa 8,23 mil. u 1935 na 6,79 mil. din. u 1936, opet je porastao na nivo iz 1935 godine, što je posledica već pomenutog prošlogodišnjeg povećanja prodaje piva. Što se tiče fabrikacije kvasca, ona je negda bila prilično lukrativna, ali to već od pre pet-šest godina više nije, pošto su podignute nove fabrike tako da su i cene pod dejstvom jake utakmice morale da padnu. Početkom prošle godine proradile su još dve nove fabrike kvasca. Zbog toga je i već inače slaba proizvodnja postojećih fabrika još više smanjena, tako da je i kod Jagodinske pivare prošlogodišnji rezultat u fabrikaciji kvasca znatno slabiji. Na strani rashoda vidimo da je uprava učinila maksimalan napor u cilju smanjenja svih troškova i režije. Međutim, zbog povećanja troškova života i porasta cena, izdaci za plate i troškove opet polako rastu. Povećani su i izdaci za trošarine i poreze. Samo izdaci za kamatu i dalje opadaju. Čista dobit zajedno sa prenosom iz ranijih godina iznosi 113 hilj. din. i opet se prenosi na novi račun.

U upravi su g. g.: Marko D. Đorđević (pretsednik), Mihajlo L. Đurić, d-r Manojlo Lesić, Karlo Husnik sen., Inž. Franja Zajic, Karlo Husnik jun., Bohuslav Tornek, Adolf Minh i Jozef Bekerus. U nadzornom odboru se nalaze gospoda: d-r Vlada Kojić (pretsednik), Rihard Škarka i Vaclav Vitek. Direktor pivare je g. Jozef Bekerus.